

(Priloga Vrtnu.)

Št. 8.

Ljubljana, dné 1. avgusta 1904.

XII. tečaj.

Nevihta.

Nad gorami, nad gorami
Se kopičijo meglé,
Po dolini veter vije,
Da drevesa se šibé.

Za gorami grom odmeva
V vasi tužno zvon zvoni;
Pred ubožno, rodno kočo
Čelo kmetu se mračí.

Črn oblak nad hišo plove,
V polju že divja vihar;
A v njegovem srcu skoro
Upa bo ugasnil žar.

Pa se spomni na Očeta
In povzdigne svoj obraz,
Tiho srce mu šepeče:
„Reši nas, oj reši nas!“

Črne megle razpršé se,
In umíri se vihar;
Solnce toplo spet posije,
Kmetu upa vstaja žar . . .

Cvetoš.

